

עין משפט
גר מצודה
כט:

[illegible]

מוסף רש"י

ועשאוהו הכתוב כאילו
למחמדין. ברשותו. להמחדי
מלכות. (פסחים א.) בר
ברכות הרבנים. הסומא
מביט נמקין ואין הנזיר שלו
אלא של הקהל, שהרי
נכנסת מטה היום, ואף
גם מי שהיה לו קדוש
הרבים קטנה לו (שם).
הכלכה כסתם משנה.
היה הוא סדר המסנה
וכסדרה דברי חסד ישרו
נענינו שגוף קתה ולא
הזכיר שם אומרו עליהם
שלא יבא יבא שיהיה ממי
יחד ונראה כאלו נעני ממי
המחמדין ישרו כמח
(פסחים ב.)

דבינו חננאל

[illegible]

(א) לשון רבינו ז"ע דלכא"ה
הרי מ"רי בטור ב"ה ופשוט
זהו הספק.

המניח פרק שלישי בבא קמא

ורבי יוחנן אמר לאחר נפילה מחלוקת אבל בשעת נפילה מאי ד"ה פטור בו. הו"מ למפרך מנתיבתא גופה כיון דנשעת נפילה פטור משום דלטוס הוא וא"כ לאחר נפילה מחייב ר"מ אף על גב דהו' לאחר נפילה אונס וא"כ היכי קתני ומודה ר"מ במעלה קנקנים בו' אונס פטור וא"כ לאחר נפילה אונס נמי מחייב וליכא למימר דלחיי' נשעת נפילה דל"כ מה לו להוכיח קנקנים לא היה ליה למימר טפי אלא ומודה ר"מ בשעת נפילה פטור משום דלטוס הוא: **ב' פליגי** אמריה דרבנן. לא בעי למימר איפכא דפליגי אליבא

ר"מ הא דאמר נה
דפטרי רבנן אלא הא
הבא הוא דפטרי
מפקיד נקוי דעלמא
נקוי רבי יוחנן ור"א
אמר פטור לימא מא
דפטרי רבנן אליבא
דפליגי אליבא דרבנן
דמחייב אמר לך אנא
כאן לא פטרי רבנן אמי
משום דאנוס הוא אמר
מחייבי תסתיים דר"א
רבי אלעזר משום רבי
אינן ברשותו של אדרי
הן ברשותו ואלו
יומצי משש [שעות]
אמר רבי אלעזר דרבי

אלא אמר רב אשי כשהפכה בפחות מג', מכאן אין לדקדק דלא בני הנבזה ג' טפחים רבי תנחומי בני הנבזה פחות מג' ושלמי הכה משום 'ז' דלפילי ויחזיקנה בהפקר קני א"י משום דהוי האי גלל ככליו וקני ליה כליו א"י כשנמניה ביצרו לדין שהוא ביצרו קני פחות מג' וכן איתא בירש אלו עגרות (מכשיות דף ק"ג.) והא דאמר בפרק תלון (עירובין דף עט: ושם) גבי נחיתים של שופי מבואות לרץ שביניהם עשה שאני משמע מבואות דרבנן דתעו דהאם לא להשפיע דין הנבזה בכל מקום קאמרי:

אלא ר' יוחנן דאמר חייב מ"מ אינצטריך לפרש לפי שאין לרבנן כל בני אדם להתחבר בכתמים לפרש ממתיקין אפילו מכאן דמחייב בור גרשותו ושמו רבי יוחנן צבור גרשותיה נמי מחייב דלויא דסבר הכי בפרק הפרה (לעמן דף ק"ג.)

אלעזר אמר חייב ר' יוחנן הכי והתנן המצניע את הקרן ואת בכווצים וגדר שנפל לרשות הרבים והזקק בהן אחר ויוחנן לא שנו אלא במפריח אבל במצמצם פטור מצנע לאו משום הדיוא ליה בור ברשותו מכלל החיובא הווא אלמא מפיקר נזיק חייב ל' לעולם אימא לך מפריח פטור משום דאתמר עלא אמר רב אחא בריה דרבי ששל בני אדם להתחכך בכתלים ומי אמר ר' יוחנן הכי בכסותם משנה ותנן והחופר בור ברה"ר ונפל לתוכו שור לעולם רבי יוחנן אמר חייב ומדרכי יוחנן אמר חייב ר"א

לא תימא ממני' ר"מ היא. גבי שני קדרים קאי נקמן בזהי פרוקי (דף 46): אלא הא קמ"ל. ר' יוחנן: דמפקיר נוקיין דבבא. דמחלמו אונם הוא דפטרי רבנן. אבל מפקיר נוקיין דעלמא כגון ששליכו מדעת וכגון דור ברשות הרבים מחייבי וה"ל לאחר גפילה מחלוקת

כלומר האי מחלוקת דפליגי ר"מ
 ורבנן בהפקדון נזקין לאחר נפילה
 הוא שמחילתו ע"י נפילה חבל ע"י
 השלכה לא פליגי ולא תיזק מרבי
 יוחנן דכשעת נפילה לא פליגי: **אליא**
 דר"מ כ"ע לא פליגי. דהשחא בהפקדון
 נזקין הבא ע"י אונס ממחילה מחייב
 הפקר שמחילתו בלתי: **בור**
 כר"ס. אלאם ציבירא לאו לר"א
 דחייבא דבור כר"ה ר"ה: **מסע**
שטות ולמעלה. אין חמץ גרשותו
 דא"ע^א דלחמיה אקור בהגהה
 ועשאו הכחזב כאליו הוא גרשותו
 לעבור עליו צבל יראה וכל ימא:
הסוקין חבל. וזל התופק
 כר"ה ר"ה והפכו ממקום למקום: **חייב**
בנזק. דקיייה בהגהה וממנו
 הוא: **שנפיקין לזכות בו.** כשהגהיה
 ממנו משום ממנו דלחצר שגהיה
 א"ע^א ששחיה שס לא הפקדון אלא
 נמכין ליעלו משם לאחר זמן: **אכל**
לא נפיקין לזכות בו. כס. כס. כשהגהיה:

ועשאוהו הכתוב כאילו יבור ברשות הרבים ולמעלה חסתיים ומי היה אמר רבי אלעזר ת הגלל ברה"ר והזק לא אמר ר"א לא שנו בהן אבל לא נתכוין מפקיד נקיו פטור שהחזירה למקומה אלא רב אוהבה למה ד מגולה וכספו וחור ביה דרב מרי לרבינא אסתלק להו מעשה הו מעשה ראשון הא בור מגולה וטממה להו מעשה ראשון אלא אמר רב אשי לשהה ומאי דוחקיה לשהה לפחות מג' תיבה הא אין מתכוין למעלה מג' ואע"ג חייב אמר רבא מתני' ד' לחני הגביה אלא משלשה הוא ומדברי יוחנן אמר פטור ומי גרוד כנזכוכית והגודר גרוד ייב בנזק ואמר רבי צמ מאי טעמא פטור דבור ברשות הרבים נקיו פטור ומצמצם איקא לפי שאין דרכן הא א"ר יוחנן ה"הלכה חמור ומת חייב אלא אמר פטור והאמר ר"א משה

פטור: בור בה"ר. אלא חייב בנזק דבור ברשות הרבים הוא: פטור: בור בה"ר. אלא חייב בנזק דבור ברשות הרבים הוא: פטור: בור בה"ר. אלא חייב בנזק דבור ברשות הרבים הוא:

מסורת הש"ס

(א) מַסְחִים וְ: ע"ש,
(ב) [לְקַמֵּן לְ:] (ג) לְקַמֵּן לְ,
(ד) [שָׁבַת מִו, וְשִׁינִי],
(ה) [לְקַמֵּן לְ:] (ו) סִיחַ דָּבָל
הִיכָה, (ז) יָלַד הַכֶּסֶה, (ח) יָלַד
הַכֶּסֶה, (ט) [דִּיחַ נִרְיָן],
(י) [וְשִׁין תּוֹסַפּוֹת כְּחוֹבֹת
לָהּ, דִּיחַ דְּלִי וְדִיחַ נִמְלָה
וְתוֹסַפּוֹת קְדוּשִׁין כִּי, דִּיחַ
אִי נִמְלָה].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלן וכו'
לכות בר: (ב) ד"ה וקמה
וכו' אשתלקו לחדו מעשה
ראשון: (ג) ד"ה כשהפסה
וכו' משום טורה. ג"כ פי'
ללא הכרחין ג"כ ג'
טפחים וחשבונין ליה דלא
טילק מעשה ראשון וכבוד
פחות הוא ולא נקמה
מעולם ועיין בהגהת
אשר"י:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלא וכו'
ראפילו הבטת כהפקד
קנה ע"י תו"ט פ"ד מ"ח
דשקלים ד"ה מתנדב:

[illegible]